

Ld. Hartkorn op til 3 Ldr. Hartkorn og desfra op efter for hver hel Ld. og vi saa tilføje, at "Stigningen af Snekastningsbhyrden staaer i Forhold til Stigningen af Hartkornet", saa kan det sikkert nok ikke forstaaes anderledes end det ærede Medlem har forstaaet det. Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds sagde, at han endnu ikke kunde se, at dette var klart affattet, og udtalte en Beklagelse over, at jeg ikke var bleven hans Lærer i Danst. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem trænger til nogen større Lærdom i den Henseende, end han er i Besiddelse af; om han ellers kunde have godt af, at jeg var bleven hans Lærer paa andre Omraader, er muligt. Naar det ærede Medlem alligevel har læst Forslaget fejl, kommer det vel af, at han har haft saa meget i sit Hovede, og saa meget at tage vare paa, at han ikke har givet sig Tid til at læse det med tilstrækkelig Tænksomhed. (Modsigelse af Berg.) Ja, saa forundrer det mig, men saa kommer det af, at det ærede Medlem ikke har haft med Snekastningsregulativer at gøre, og at Forholdet af den Grund er ham mere fremmed, end det er de fleste andre ærede Medlemmer. (Berg: Før De blev født!) Ja, saa er det saa længe siden, at det ærede Medlem sikkert har glemt det. At Forslaget ved en opmærksom Læsning maa forstaaes, som jeg udtalte første Gang, jeg havde Ordet — det Forslag, vi stillede til 2den Behandling — at det skulde forstaaes, vil jeg fastholde, men det skal jeg ikke paany udvikle nærmere. At det nu mindre kan misforstaaes end den Gang, er klart; thi der er jo kommet den Tilføjeelse, vi nu have gjort netop af Hensyn til mindre tænksomme og opmærksomme Læsere, at der nu udtrykkelig staaer, at Snekastningsbhyrden skal stige i samme Forhold, som Hartkornet stiger. Men at den samme Mening er den naturlige Forstaaelse af de Bestemmelser, som staa i 1ste Stykke, nemlig at Bhyrden skal fordeles i Forhold til Hartkornet, derom har jeg indhentet Juristers Erklæring, der faldt sammen med min Mening, at det ikke kan forstaaes anderledes, end at Fordelingen skal være absolut, saa nøjagtig som overhovedet den Slags Forhold praktisk kunne fordeles. Naar man nemlig siger, at en Pengenbælse skal fordeles i Forhold til Hartkornet, vil det ærede Medlem saa finde, at denne Bestemmelse var fuldestgjort, dersom man sagde, at saa skal 1 Ld. Hartkorn svare 2 Kr., naar 10 Ldr. svare 5 Kr.? Nej, det ærede Medlem vilde ganske sikkert sige, at det ikke var en Fordeling i Forhold til Hartkornet, og at det Udtryk: "i Forhold til Hartkornet" umulig

kunde forstaaes paa den Maade. Men for at affære al Tvivl, have vi, som allerede bemærket, tilføjet udtrykkelig, at Stigningen af Snekastningsbhyrden skal staa i Forhold til Stigningen af Hartkornet, og saa ville alle, selv mindre opmærksomme Læsere, kunne forstaa det.

Jeg tror ikke, de falske Udtalelser give mig Anledning til at sige mere. Derimod skal jeg sige et Par Ord om de af Mindretallet stillede Vædringsforslag. Jeg skal først sige i al Almindelighed, at naar man ser hen til, at det samme Udvalg nu i 2 Samlinger har behandlet det samme Lovforslag, og at vi haade i Mar og i Fjor ere komne til det samme Resultat, fremkomne med de samme Indstillinger, saa forekommer det mig nok, at det er store og temmelig vidtgaaende Vædringsforslag, det ærede Mindretal har fundet sig foranlediget til paa Grund af Udtalelser ved anden Behandling, at fremsætte nu til tredje Behandling, men det skal jeg ikke opholde mig over. — Angaaende Vædringsforslag under Nr. 2 om Vicitationer, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds ikke troede, vi turde stemme for af Hensyn til Landstinget, skal jeg sige, at det forekommer mig at være omtrent en Strid om Rejserens Skæg. I det forelagte Forslag staaer der i det sidste Stykke af § 3: "Efter Forslag af Sogneraadet kan Amtsraadet for 3 Mar. ad Gangen bestemme, at Snekastningen skal udføres som anført — det foregaaer efter Vicitation, ved Aftord underhaanden eller ved lejede Folk — for Kommunens Regning paa saadanne Vejstrækninger, som efter de stedlige Forhold hensigtsmæssigt besørjes kastede paa denne Maade, samt paa Gangstier." Naar man allerede har en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, saa vil det jo sige, at alle Vegne, hvor de stedlige Forhold ere hensigtsmæssige, kan Sogneraadet med Amtsraadets Samtykke bestemme, at man skal besørge Sneen kastet paa den omtalte Maade, som det ærede Medlem ønskede, og det er dog vel ikke det ærede Medlems Ønske, at man skulde gaa saa vidt i den Henseende, han er vel ikke i den Grad forelsket i det, han kalder det principrigtige, at han mener, at man ogsaa, hvor det ikke er hensigtsmæssigt efter de stedlige Forhold, skal besørge Sneen paa den Maade. Naar det ærede Medlem ønskede saa stærkt, og det ærede Mindretal ligesaa, at man vedtog Vædringsforslag under Nr. 2, for at Kommunerne kunne blive stillede frit i Valget af, paa hvilken Maade de ønskede Snekastningen besørget, saa er det umådvendigt at vedtage Vædringen af den Grund, dersom man kun ønsker, at Kommu-